

sostatt, at stórkapitalurin er arbeiðandi fólksins størsti figgindi.

— Reyði 1. mei ásanar, at allir tingflokkarnir tæna stórkapitalinum. Fólksflokkurin og Sambandsflokkurin siga tað opið. Sokallaðu »Arbeiðaraflokkarnir« — Javnaðarflokkurin og Tjóðveldisflokkurin hava við kreppulógnum í fjórvár — aftur at mongum øðrum ógerningum — reiðuliga avdúkað seg sum skutilsveinar, lakajar hjá stórkapitalinum og tiskil sum figgindur hjá arbeiðandi fólkinum.

— Reyði 1. mei ásanar, at tað góða samstarvið millum Javnaðarfólksins leiðslu og fleiri fakkfelagsleiðslur hevur ført til eina miðvísu niðurbrotan av fakkfælarsrøsluni í Føroyum.

Reyði 1. mei slær nevni í borðið!

Steðgið lønarafturssiglingini! — steðgið oyðslan av fólksins peningi!

Steðgið söluni av fólksins virðum til EEC-roddjórið! — Loysing!

Út við NATO — Út við russisk fiskaherskipunum!

Steðgið allari húsa-spekulatión! — Íbúðir til íbúðarleys! — Barnagarðar til børnini!

Ítrivs- og yrkismøguleikar til ungdomin og pensionistar!

Arbeiði til øll! — Takið skattin har pengarnir eru!

Latið stórkapitalin gjalda uttanlandsláni teir sjálvir hava lánt!

Latið stórkapitalin gjalda kreppuna teir sjálvir hava skapt!

Bert sosialistiskt arbeiðaraveldi kann loysa kreppuna!

Gerði lokalfakfeløgini til stríðsfeløg!

Tann einasta kraftin, ið kann vinna arbeiðandi fólkinum hesum krøvum frama, er arbeiðandi fólkið sjálvt í teirra fakkfeløgum. Tá vit fylkjast um okkara egna fakkfeløg — standa saman sum ein klettur — og styrkja fakkfeløgin peningaliga — tá kann ongin meg her oman á jörðini standa ímóti okkara rættvisiskrøvum, hvorki nukur stórkapitalista-stætt ella eitt svikaligt Landsstýri, ið vanvirðir fjøldina samstundis sum tað brellast eftir tokka hennara.

Men tíverri eru flestu av teimum stóru fakkfeløgnum so mikið gjøgnumsurgaði av spjaðingarhugsjón borgarliga Javnaðarfólksins og verða stýrd haruppi frá, at tey í flestu fórum standa maktarleys, veik og deyð við

Javnaðarpamparam í fakkfeløgnum. Hesar leiðslur, ið góðtaka, at kreppan og serliga uttanlandsskuldin verður brúkt sum ræðandi grundgeving fyri, at nú má arbeiðandi fólkið spennast beltini inn.

Ongin er ímóti at spara — tað er ein gamal og sunnur føroyskur siður — men tað, sum arbeiðandi fjøldin í dag verður tvungin at spara fyri sin egin munn, fer alt fyri ravn og hund.

Og arbeiðandi fjøldin skyldar ikki útlandskum stórkapitali eitt einasta oyra — tað eru kapitalistarnir, sum skylda, teir sum hava lánt pengar uttan fyrilit, til skilaleysar iløgur.

Henda støða má broytast, og tað ongantíð ov skjótt. Fylkjast um fakkfeløgin!

Gerði lokalfakfeløgin til stríðsfeløg!

Fylkjast um reyða 1. mei!

1. mei er tann stóri arbeiðaradagurin. Tá øll arbeiðandi um allan heimin fylkjast um sini rættvisiskrøv og visa solidaritet hvør við øðrum — arbeiðs-

menn og arbeiðskvinnur, arbeiðsfólk á sjógvi og landi, ófaklærd fakkfærd og lærlingar, arbeiðandi og arbeiðsleys, gomul og ung — solidariserað seg í mis-kunnarleysa stríðnum móti sjálglaða, kyniska stættafiggindanum og hansara yvirvaldsharrum.

Men arbeiðaradagurin hevur ofta verið misbrúktur av stættafiggindanum og maktssjúkum politikkarum til sin egna fyrimun. T. d. brúkti Hitler eisini 1. meidagin í sini propagandu.

Í Føroyum er arbeiðaradagurin eisini nógv misbrúktur hesi seinastu árin av Javnaðarpamparam. T. d. í Havn eru arbeiðaradagindar sum Atli Dam og Pauli Ellefsen slopnir fram at halda roðu til at sáa split í arbeiðarastættina.

Reyði 1. mei avvisur slíka vanvirðing av arbeiðandi fólkinum og av arbeiðaradegnum.

Latið ikki borgarligar politikkarar sleppa fram á arbeiðaradegnum!

Latið veruligan arbeiðarapolitikk tala arbeiðaradagin 1. mei!

Fylkjast um reyða 1. meihaldini!

Reyði 1. mei

Lýsið í sosialinum

A havinum rekur ein svartur bátur, innanborða er gremjan og grátur. Á hesum báti er rættiliga illa vordid, tí teir rógva í øðrum, men skjóta á í hinum borði.

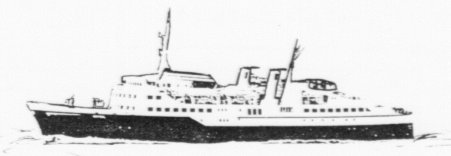
Róðursmenn triggir um stýrisvul halda, allir vilja teir ráða og valda — triggir smáir menn — tó tálkonið knokkar(?) umboðandi kavrotnar avdeyða flokkar.

Teir neyðar menn eru í storsta vanda, vænta ikki at finna aftur til landa, tí báturin snurrar og melur, ristir frá stokkum til kjol, ei verri hevði tað verið, um frk. Sørensen helt um stýrisvul.

Manningin verður meira og meira or, tí annað borð skjýtur á, meðan hitt bordid ror. Í storstu neyð hon rópar hart, tað er so satt og vist: »Send, Harri, okkum hjálparmann ein góðan sosialist!«

Samgonguskútan

Men ikki hjálpti bonin nógv, tí út er komið innispunnið tógva. Teir ætlaðu at gera tað, sum mangur vildi forsvarja: Tveita seg í armarnar á Skipafelag Føroya.

Jóan

Til »X« í Oyggjatiðindi

Eftir sum at tú er so litivandi vil eg hervið loyva mær at taka eitt brot úr minari biologibók, og tað ljóðar soleiðis:

HASH

Der er talt og skrevet meget om hash, det har mange navne, hash, pot, maihuana osv.

Nu er der risiko for at læserne tror, at forfatteren lyver. Han siger nemlig: »HASH ER SKADELIGT«.

Nu vil nogle sige: »Det passer ikke. Jeg har selv røget Hash«.

Et svar kan være: »Er du sikker på, at der var ret meget Hash i det, du røg? Eller har du røget grøn te? Der er jo ingen kontrol med hash; den bliver tit blandet med grøn te i store mængder...«

»Og forresten — er du sikker på, at du selv kan sige, at du er densamme før og efter du begyndte at ryge Hash...?«

Nogle canadiske videnskabsmænd undersøgte, hvad der skete med dem, der røg Hash. Det vidste sig, at Hash sætter udviklingen af hjernen i stå. Man kan ikke lære noget nyt, bare man har røget 1. g. hash i løbet af en uge eller to. Man kan ikke selv mærke, hvad der er sket.

Man kan bare — efterhånden — mærke, at man ikke rigtigt kan lære noget.

Holder man op med at ryge hash, kan man igen få evnen til at lære. Men det kan vare et halvt år eller mere.

Ved tidligere undersøgelser har man undersøgt soldater, der røg hash gennem længere tid. Man fandt ud af, at hashen ikke skadede dem. Men de soldater man undersøgte kunne ikke lære noget nyt, de kunne de ting, de før havde lært. Og det kunne de. Hashen skader ikke hukommelsen, men den ødelægger evnen til at lære nyt.

En del unge har forladt deres læreplads eller studier, fordi de er blevet hash-rygere. De kunne

ikke mere lære nye ting.

Man har kendt hashen i mange hundrede år i Nordafrika, Mellemøsten, Tyrkiet, og andre lande. Der kender man virkningen, og man har regler og brugen af Hash: F. eks. måtte kvinder aldrig ryge hash, for så kunne de ikke arbejde. Børn måtte slet ikke ryge Hash. Mænd røg aldrig hash de to sidste døgn inden de red ud i ørkenen med kamelejerne. Ellers risikerede de, at de ikke kunne stole på deres øjne, så de ikke kunne finde brødene.

Næsten alle lande, der før havde fri hash, forbyder det nu.

HASH ER FOR FARLIGT.

ecz. Tórshavn